

et Slag i Luften, saaledes som det ærede Medlem sagde; hvis den kunde gaa igennem, tror jeg derved at opnaa to Gode. Det første vil være, at vi blive fri for det Forslag, der nu foreligger, som jeg vil tillade mig at komme nærmere ind paa ved en senere Beslighed, da jeg ikke har Lov til at komme nærmere ind paa det i dette Øjeblik, hvor vi have Dagsordenen for, og det andet Gode er, at vi da muligvis virkelig kunde komme til at gøre et Forsøg paa en Grundlovsforandring. Jeg tror, at en saadan virkelig er paatrængende, og jeg tror, at der for hver Dag, for hvert Aar, der gaar, maatte vil optaarne sig store Vanskeligheder og Nødvendigheden for at faa en saadan Grundlovsforandring blive større og større. Det er Grunden, hvorfor jeg ønsker den paa-gældende Dagsorden vedtagen, og jeg tror ikke, at det kan siges at være et Slag i Luften, hvis Dagsordenen bliver vedtagen, eller at være et Ønske om et Slag i Luften.

Guldbrandsen: Det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkreds (Bosjen) var meget højt oppe i Dag, saa højt oppe, at jeg ikke nogen Sinde mindes i den korte Tid, jeg har været her i Tinget, at have fundet ham saa højt oppe, og det siger dog ikke saa lidt, thi det er ikke saa sjældent, at det ærede Medlem vil optræde formanende og vejledende for os andre, ret læse os Teksten og underrette os om, hvad det egentlig kommer an paa for alvorlige Medlemmer her i denne Rigsdag. Det ærede Medlem fandt, at vor Dagsorden ligefrem var et Slag i Luften; den var blot et Udtryk for Tvivl og ikke afsluttede Overvejelser. Ja, det var endog blot et Stillads, men Bygning var der ikke noget som helst af. Endelig naaede det ærede Medlem videst i sin nedsettende Betegnelse af vor Dagsorden ved at sige om den, at den laa paa Grænsen af det kurtøse. Jeg tror alligevel ikke, at det ærede Medlem har Ret i disse mange nedsettende Betegnelser om vor Dagsorden. Stillingen er i Virkeligheden den, at der foreligger et Forslag fra Regeringen, som i hvert Tilfælde er tiltraadt af det høje Ting her oven over, og som det foreløbig lader til, at et Flertal i dette Ting ogsaa vil kunne slutte sig til. Den Hovedanke, vi fra vort Standpunkt have at fremsjøre mod dette Forslag, er jo den, at det er i absolut Uoverensstemmelse med Grundlovens § 32; at det ogsaa har andre Fejl, er ganske vist, men dette er vor Hovedanke mod det, og Meningen med Dagsordenen er simpelthen den, at vi ville standse, kunne vi gerne sige,

Behandlingen af denne Sag. Vi ville, saa vidt vi formaa det, have dette Forslag forkastet. Dernæst ønske vi denne Sag, hvorom Taleren er, ordnet, og vi mene, at det omtalte Forslag i Virkeligheden ikke kan benyttes som Grundlag for Forhandling om en saadan Ordning. Vi se ikke nogen anden Vej at gaa end den, enten loyalt at bøje sig i Sydighed over for Grundlovens § 32 eller ogsaa i alt Fald at gøre et Forsøg paa en Grundlovsforandring. Der er i Virkelighed ikke Tale her om et Slag i Luften; vor Dagsorden indeholder en Realitet af den allerhøjeste Betydning, og det mener jeg, det ærede Medlem fra Møen skulde erindre. Vor Dagsorden er simpelthen en Opfordring til Regeringen og dem, der slutte sig til den i denne Sag, om, at de skulle vende tilbage paa Lovens Stier og holde sig Loven efterrettelig. Det er en Realitet, i alt Fald i mine Øjne, af den allerhøjeste Betydning, og naar de Herrer kunne tillade sig at kalde dette Forsøg paa at føre Forhandlingen om denne Sag hen paa et Grundlag, der stemmer med § 32, en Kuriositet, et Slag i Luften, saa have de Herrer taget for stærke Ord i Munden; de kunne ikke svare til dem og ere slet ikke tjente med, at vi tage dem paa Ordet og betegne deres Opfattelse i Henhold til deres stærke Udtryk. Der er, som sagt, efter min Opfattelse de to Veje at gaa: enten maa man gaa Grundlovsforandringens Vej, eller ogsaa maa man bøje sig for § 32, saaledes som den nu en Gang lyder. Det ærede Medlem mente, der ikke kunde være noget tilløkkende for den høje Regering i vor Dagsorden, men den er heller slet ikke beregnet paa at skulle indeholde noget tilløkkende for den høje Regering eller for det ærede Medlem fra Møen (Bosjen) og hans nærmeste Venner. Vi stille simpelthen et Krav til den høje Regering og dens Tilhængere heri Tinget, det Krav, at de, idet de give Love, skulle holde sig Grundlovens Bud efterrettelig, og det er ikke blot paa vore Vegne, vi stille dette Krav, men ogsaa paa de Bælgeres Vegne, der have sendt os herind. Grundlovsforandringens Vej! Ja, der er dem, der sige som saa: Princippet i Grundloven er simpelthen dette, at Medlemsantallet i dette Ting skal være flydende, det skal kunne stige — muligvis ogsaa falde — med Indbyggerantallet i Landet, og de, der ville fastholde dette Princip, bør da, for at hindre, at Medlemsstallet skal stige for meget, at sige, hvis de ville betræde Grundlovsforandringens Vej, forhøje Forholdstallet fra 16,000 til 18—20,000, eller hvad man nu kan blive enig om. Derimod er der ganske vist andre, der have den Op-